

ادامه از صفحه اول

ما هم از مردم می‌ترسیم

فراموش نشود که وضعیت موجود ماحصل نقش هدایت‌گری اصولگرایان و پذیرش این نقش از سوی مردم است، هر دو در شرایط نابسامان موجود همداستان‌اند.

اگرچه به نظر می‌رسد این رابطه از سمت اصولگرایان یک‌سویه بوده است؛ یعنی اصولگرایان فرمانده و مردم فرمانبر بوده‌اند. ثمره آن در جامعه سیاسی اما نمایانگر یک رابطه کاملا دوسویه است. اصلاح‌طلبان خاصه تحلیل‌گران آنها تلاش می‌کنند این رابطه را یک‌سویه نشان دهند؛ زیرا نمی‌خواهند مردم را مورد سززنش یا عتاب قرار دهند و بیش از آنکه به کالبدشکافی وضعیت موجود از دو منظر و دو سویه بپردازند، همواره به یک جانب آن یعنی به نقد هدایت‌گری اصولگرایان دست می‌زنند و دور از انتظار نیست که احمدی‌نژاد در آوار این نقدها سهم بسزایی داشته باشد. باز هم دور از انتظار است که در اکثر نقدهای چند سال گذشته اصلاح‌طلبان و تحلیلگران رسانه‌ای آنان، بیش از آنکه این رابطه دوجوهی قدرت و مردم، مورد نقد قرار گیرد، صرفا دولت‌های گذشته خاصه دولت احمدی‌نژاد مورد نقد قرار گرفته‌اند. در انبوه این نقدها خواسته یا ناخواسته چیزی از نظرها پنهان می‌ماند و آن چیز شاید مردمی‌اند از جنس دیگر، که از مسائل سیاسی و اقتصادی توأمان سخن می‌گویند. اصلاح‌طلبان نقش هدایت‌گری برای خود قائل نیستند. گفتمان آنان مشارکت حداکثری در ساختارهای تعریف و تعیین‌شده است. ازاین‌روست که آنان بیش از هرچیز از مردم حرف می‌زنند. اما این مردم، مردمی در راه، یا مردمی از جنس دیگر نیستند. این مردم همان مردمی هستند که اصولگرایان از آنان دم می‌زنند. پس اصلاح‌طلبان همان مردمی را خطاب قرار می‌دهند که اصولگرایان با آنها سروکار دارند. مردمی که حامی اصلاح‌طلبان یا اصولگرایان هستند و در محدوده این دو جناح به سیاست‌ورزی می‌پردازند. از این منظر گفتمان اصلاح‌طلبی تفاوت اندکی با اصولگرایی موجود در ساختار سیاسی کشور دار. آنچه این روزها اصلاح‌طلبان را با مشکلی جدی روبه‌رو کرده است، عیان‌شدن این نزدیکی ناخواسته با اصولگرایان در محاصه با مردم است، مردمی که اصولگرایان و اصلاح‌طلبان با کردارها و رفتارهای سیاسی خود به آنان تعین بخشیده‌اند. رابطه مردم و دولت رابطه درهم‌تپیده و پیچیده‌ای است.

این رابطه فرایندی است از تکنیک‌های عقلانی و کارایی‌این تکنیک‌ها نتیجه آمیزش ظرفیت «تکنولوژی قدرت» و «تکنولوژی خود» است؛ مردمی برساخته دولت و جریان‌های سیاسی. از این منظر است که اصلاح‌طلبان درصدد ستایش حداکثری این مردم نیستند، اما به نقد جدی آنان نیز نمی‌پردازند. مردمی که در قاعده و قانون چهار دهه مشارکت سیاسی بالیده‌اند. این نیاز به مردم، اصلاح‌طلبان را واداشته تا همچون اصولگرایان این رابطه را یک‌سویه ببینند و در مورد تحولات اجتماعی نوظهور و مردمی که از تعارضات اجتماعی خلق می‌شوند، دست به عصا راه بروند و محافظه‌کارانه برخورد کنند. نتیجه این رویکرد ترس از مردمی است که قرار است پای صندوق‌های رأی بایند و به یکی از جناح‌های سیاسی کشور پاسخ مثبت بدهند. در این فرایند اصلاح‌طلبان و اصولگرایان هریک که بر سر کار بایند، گناه را بر گردن دولت قبل خواهند انداخت و چندان دور از انتظار نیست که احمدی‌نژاد در مظان همه اتهام‌ها قرار داشته باشند، چون او همه چیزهای را یک جا دارد. ناگفته نماند هرگونه نقد احمدی‌نژاد در شرایط کنونی حامل نوعی رویکرد ارتجاعی است برای پنهان‌کردن مشکلات لاینحل اقتصادی و اجتماعی. این مشکلات قابل حل نیستند، مگر با اعتنا به مطالبات مردمی که خارج از ساختارهای سیاسی تعریف‌شده یا به عرصه سیاست گذاشته‌اند. مردمی که می‌خواهند حضورشان در سیاست بر وضعیت موجود اثر بگذارد. اینان مردمی‌اند که بیش از آنکه وادار سلطه مردم بر دولت یا دولت بر مردم باشند، وامدار تضادهای طبقاتی و کنش‌های اجتماعی‌اند و از آنجا سب‌بر آورده‌اند. این مردم یا به عرصه سیاست داخلی انداخته‌شده‌اند.

مردمی که اصلاح‌طلبان و اصولگرایان فکری برای منقادسازی آنان نداشته‌اند. شاید از همین‌جاست که نوعی بازگشت ارتجاعی در کردارها و گفتارهای سیاسی اصلاح‌طلبان دیده می‌شود. آنان بیش از هرچیز دلبسته مردمی‌اند که هم‌صدا و هم‌دل با ایده‌های آنان هستند. ازاین‌رو کمتر به این طیف می‌پردازند و تلاش می‌کنند، سخنی به میان نیاورند که موجب رنجش‌شان را فراهم کند. در سطحی کلان‌تر آنان از مردمی سخن می‌گویند که به‌طورکلی با آنان اشتراک‌منافع دارند و اصلاح‌طلبان از اینکه آنان را از دست بدهند بیمناک‌اند. آنچه بیش از هرچیز به تعلیق سیاست داخلی و لغزندگی این دامن زده است، ظهور «ما نیز مردمی هستیم» است که هیچ‌کدام از طیف‌های سیاسی برای منقادسازی آنان برنامه‌ای نداشته و در معادلات سیاسی خود جایی برای آنان تعریف نکرده‌اند و بعید است دیگر توان این کار را داشته باشند.

شکوفه حبیب‌زاده:کمتر از یک‌ماه تا موعد تمدید تعلیق تحریم‌ها از سوی آمریکا باقی مانده است و سایه تهدید آمریکا برای خروج از برجام کماکان بر مذاکرات اقتصادی ایران سنگینی می‌کند. مذاکرات ایران‌ایر با بوبینگ و ایرباس هم از همین زاویه کماکان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. آن‌گونه که غلامرضا سلامی، مشاور وزیر راه‌وشهرسازی در امور حسابداری، حسابرسی و حاکمیت شرکتی، در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرده، فشارها بر ایران برای پیوستن به پیمان «کیپ‌تان» از یک طرف و عدم همراهی بانک‌های جهانی برای تضمین فاینانس‌های خارجی، دو قفل کنونی مذاکرات خرید هواپیما به‌شمار می‌روند.

از ۲۶ دی ۱۳۹۴ تاکنون امیدها برای همکاری گسترده ایران با سرمایه‌گذاران خارجی بیشتر شده بود تا اینکه بر روی کار آمدن ترامپ در تاریخ هشتم نوامبر ۲۰۱۶ (۱۷ آبان ۹۴) همه‌چیز شکل دیگری به خود گرفت. سرمایه‌گذارانی که برای سرمایه‌گذاری در ایران صف کشیده بودند، عقب کشیدند یا روند مذاکراتشان را با تأمل بیشتری در پیش گرفتند. یکی از مهم‌ترین مسائلی که در زمان مذاکرات هسته‌ای ایران مورد تأکید مذاکره‌کنندگان ایرانی بود، موضوع خرید هواپیما برای ناوگان حمل‌ونقل هوایی بود که به پشتوانه مذاکرات توانست از مجوزهای اوفک، جان سالم به‌در ببرد و مجوز خرید ۲۰۰ هواپیما برای ایران از بوبینگ، ایرباس و ای‌تی‌آر تا مهلت ۲۰۲۰ از سوی اوفک صادر شود. ترامپ برای آنکه نه بدعهدی کرده باشد و نه از خواسته‌های خود برای اعمال فشار بر ایران دست بگشد، راه ترساندن سرمایه‌گذاران برای همکاری با ایران را در پیش گرفت و برهمین‌اساس بود که تقریبا تمامی مبادلات بانکی و مالی ایران با بانک‌های جهانی تحت‌الشعاع قرار گرفته و به حالت تعلیق درآمد؛ همان موضوعی که بارها از سوی کارشناسان در قامت نبود یک فرد مذاکره‌کننده آشنا به مسائل مالی و اقتصادی در تیم مذاکره‌کننده مطرح شده بود. حالا در این شرایط با بازی‌های سیاسی و غیرقابل‌پیش‌بینی ترامپ، کماکان موضوع خرید هواپیماها برای ناوگان ایران در چالش به‌سر می‌برد.

چالش فاینانس برای خرید هواپیماهای ایرانی و نبود تضمین دولتی رای ایران هواپیماها، سبب شد تا از مشاور وزیر راه درباره چرایی اشکال در روند مذاکرات فاینانس بیرسم، سلامی در پاسخ، به نکته مهمی اشاره می‌کند: «از آنجا که در ایران تجربه زیادی در این زمینه وجود نداشته و دولت هم قرار نیست تأمین فاینانس را تضمین کند و بناسنت ایران‌ایر، فاینانس‌ها را تضمین کند، کمی با مشکل روبه‌رو شده‌ایم». فاینانس یکی از مواردی بود که بارها از سوی کارشناسان نسبت به آن هشدار داده

تصویر حسین اسماعیلی، مهر

شده بود. نکته اینجاست که اعتماد و بی‌دقتی در روند مذاکراتی از این دست، مانند همان سنگی می‌ماند که وقتی در چاه افتاد، بیرون آوردن آن دیگر کار ساده‌ای نیست.

ما با توجه به نزدیکی به اردیبهشت و وعدهی که ترامپ برای خروج از برجام مطرح کرده، تغییر وضعیتیی در قرارداد هواپیماها و مذاکراتانسان داشته‌ایم؟

تا جایی که اطلاع دارم تغییری در روند مذاکرات حاصل نشده است، زیرا مجوز اوفک تا ۲۰۲۰ است و تا آن زمان اگر ایران پول خرید را آماده کند، مجوز خرید هواپیما را داریم.

اما مشکل بر سر فاینانس است که هیچ بانک و کشوری حاضر به پذیرش آن نیست. این‌طور نیست؟
ایس دو موضوعی مجزا هستند. در زمینه مجوزها هیچ مشکلی وجود ندارد. مشکل ما در زمینه تأمین فاینانس خارجی است. از آنجا که در ایران تجربه زیادی در این زمینه وجود نداشته و دولت هم قرار نیست تأمین فاینانس را تضمین کند و بناسنت ایران‌ایر، فاینانس‌ها را تضمین کند، کمی با مشکل روبه‌رو شده‌ایم. با این شرایط، عملکرد ترامپ و نگرانی‌های ناشی از آن، بر روند مذاکرات و بر مذاکره‌کنندگان مقابل اثر آن می‌گذارد و تاکنون همه سبب شده تا شاید فاینانس‌ورها خیلی جدی به این مسئله نگاه نکنند.

چرا دولت این فاینانس‌ها را تضمین نمی‌کند؟

از ابتدا قرار نبود که دولت فاینانس‌ها را تضمین کند. وزیر راه معتقد است که تمام اعتباراتی که قرار است خرج‌ها در ایران داشته باشند، باید با پشتوانه و اعتبار شرکت‌های زیرمجموعه دولت باشد و نه خود دولت. به‌این‌ترتیب که از محل درآمدهای شرکت‌های

اقتصاد

مشاور وزیر راه دو مانع اصلی خرید هواپیما را در گفت‌وگو با «شرق» مطرح می‌کند

تجربه نداشتیم، مذاکرات به مشکل خورد

تصویر حسین اسماعیلی، مهر

زیرمجموعه، بتوان بازپرداخت‌ها را انجام داد. در زمینه هواپیما، درآمدهای شرکت‌های هواپیمایی عمدتا ارزی است. بنابراین درآمد شرکت‌ها کفاف بازپرداخت‌ها را می‌کند و به‌نوعی بازپرداخت‌ها تضمین می‌شود و نیازی به تضمین دولت نباید باشد. این سیاست به این علت مطرح شد که اعتبار نهادهای غیردولتی در ایران را تثبیت کنیم. اگر قرار است همه تضامین با دولت باشد، فشار بر دولت هم افزایش خواهد یافت. از طرفی وقتی تضمین شرکت‌ها از سوی دولت انجام شود، تجربه نشان داده آن‌گونه که باید، عملکرد خوبی از خود نشان ندهادند زیرا پشتشان به دولت گرم است.

اشاره کردید که کشور در رابطه با فاینانس، تجربه نداشته. اما آیا دولت نباید در روند مذاکرات در نظر می‌گرفت که فضای سیاسی حاکم بر روابط اقتصادی است و راهکاری برای آن در نظر می‌گرفت؟
مذاکرات هنوز هم در جریان است. طرف مقابل تضمین‌هایی می‌خواهد که برخی از آنها مورد پذیرش ایران نیست.

چه تضمین‌هایی؟

فرضا آنها تأکید دارند که ما عضو پیمان کپ‌تان (آفریقایی جنوبی) شویم. این پیمان به نحوه به وثیقه‌گذاشتن هواپیما می‌پردازد. ما هنوز عضو این پیمان نیستیم و طرف مقابل مذاکرات فشار می‌آورد که عضو شویم که آن هم زمان‌بر است. از طرفی مسائل مربوط به بانک‌های بزرگ مطرح است که باید پادریمانی کنند، اما آنها هم با توجه به فضای تحریم آمریکا، مداخله نمی‌کنند.

در حال حاضر بوبینگ و ایرباس و ای‌تی‌آر هر سه در این زمینه همکاری نمی‌کنند؟
ای‌تی‌آر تقریبا دیگر مشکلی ندارد و همین روزها

نهمین و دهمین هواپیمای ای‌تی‌آر هم وارد کشور خواهد شد. مابقی هم اگر بتوانیم منابع مالی آن را تأمین کنیم، چه از منابع داخلی و چه منابع خارجی، در سال ۲۰۱۸ وارد می‌شود. ایرباس و بوبینگ هستند که به سبب رقم بالای فاینانس مورد نیاز، مشکل فاینانس دارند.

آیا دولت راهکاری برای ایسن وضعیت در نظر گرفته است؟

وزارت راه‌وشهرسازی راهکارهای دیگری را در نظر گرفته است. فرضا تأمین فاینانس داخلی از بازار سرمایه ایران یکی از راهکارهاست. درحال‌حاضر مشکل‌ترین مسئله همین موضوع فاینانس است. اینکه رئیس‌جمهور آمریکا چه بگوید و چه اثری بگذارد، قابل‌پیش‌بینی برای کسی نیست. اما در هر حال، تعهد اوفک تا پایان سال ۲۰۲۰ وجود دارد. راهکار دیگر هم این است که هر مقداری که ایران پول بگذارد، به‌عنوان پیش‌پرداخت تلقی شود و به همان میزان هم هواپیما در اختیار ایران قرار بگیرد. اگر این پرداخت‌ها از سوی ایران ادامه پیدا کرد، این ارقام به‌عنوان پیش‌پرداخت در نظر گرفته شود و اگر به مشکل برخوریم، پول هواپیماهای خریداری‌شده قبلی از محل پیش‌پرداخت‌ها، تسویه شود. تا این لحظه، تأمین مالی از طریق ایرباس و بوبینگ هم مطرح شده، اما مسئله تحریم مالی برای آنها هم مطرح است. آنها بانک‌هایی را می‌خواهند که از اعتبار بین‌المللی برخوردار باشند و واسطه شوند و پیداکردن چنین بانک‌هایی در شرایط کنونی سخت است. به‌هرحال همه این مسائل در روند مذاکرات در حال انجام است.

در ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تعدادی هواپیما به ایران تحویل خواهد شد. اما از ۲۰۲۰ به بعد با توجه به اینکه مجوزی وجود ندارد، باید دید این مجوز تمدید خواهد شد یا خیر و اکنون نمی‌توان در این رابطه صحبت کرد.

اکنون ایران دوسناریو برای قراردادهای در پیش گرفته است: خروج آمریکا از برجام یا تمدید برجام؟
بله همین‌طور است. به‌هرحال، بحث‌های مختلفی در جریان است. خروج آمریکا بر برجام، فشار بر اروپا برای تحت فشار قراردادن ایران و … هیچ‌کدام از این شرایط قابل پیش‌بینی نیست.

خبر رسیده که قائم‌مقام وزیر راه‌وشهرسازی از سمت خود استعفا داده است. علت چیست؟
با توجه به پیگیری این روند با حضور مستقیم آقای فخریه‌کاشان، آیا روند مذاکرات تحت‌تأثیر قرار می‌گیرد؟

استعفاي او از این سمت با دلیل شخصی بود. آقای کاشان همکاری خود را با وزارت راه همچنان ادامه خواهد داد و در مذاکرات ایران‌ایر با هواپیما‌سازهای جهانی هم مشارکت خواهند داشت.

به خاطر امنیت کشور مسدود کنیم، باید در نظر داشته باشیم که همین اقدامات ممکن است وضعیت ضدامنیتی به وجود بیاورد. این کارشناس تأکید می‌کند: کاری که بدون مطالعه کارشناسی و تخصصی لازم انجام شده باشد، عوارضی برای کشور خواهد داشت. او درباره انسداد مرزها در غرب کشور می‌گوید: به درخواست کشور عراق، بعد از اعلام استقلال اقلیم کردستان همچنین مهر قاجاق کالا و بحث مسدودشدن مرزها مطرح شد؛ اما باید بگویم که بین ۱۰ تا ۱۵ درصد کل کالاهای قاجاقی از طریق فعالیت کولبری به کشور وارد می‌شود. هوشمند یادآوری می‌کند: نظام اداری ما در ایجاد شرایط کنونی مقصر است؛ زیرا در دهه گذشته و در زمان تحریم‌ها، نظام اداری کشور این نوع سیستم تجارت چمدانی و کولبری را به دو دلیل تقویت کرده است. یکی اینکه نمی‌توانست برای آنها شغل ایجاد کند و دیگر اینکه بخشی از نیازهای کشور را از طریق همین نظام انتقال چمدانی رفع می‌کرد.

ارتزاق ۱۵۰ هزار نفر به طور مستقیم وابسته به مرزها

به گفته این کارشناس در دو استان غربی شامل کرمانشاه، کردستان و آذربایجان غربی، ۱۵۰ هزار نفر از طریق تجارت چمدانی و کولبری در حال ارتزاق مستقیم هستند. ضمن آنکه به طور غیرمستقیم مراکز تفریحی، رستوران‌ها و… که با فعالیت بازارهای مرزی در ارتباط بود، به مرز تعطیلی کشیده شده‌اند. برخی آمارها می‌گوید شهر بانه در یک سال دو میلیون مسافر داشت که با بسته‌شدن مرز، تعداد مسافران آن کاهش یافته است. او برای برون‌رانی از شرایط کنونی راهکارهایی را هم ارائه می‌دهد. به اعتقاد هوشمند باید تعدادی از معتمدان محلی مناطق مرزی برای اعلام خواسته‌هایشان به تهران سفر کرده و با اسحاق جهانگیری یا رئیس سازمان برنامه و بودجه و وزیر صنعت، معدن و تجارت دیداری داشته باشند. از سوی دیگر دولت باید به صورت کوتاه‌مدت مرزها را از حالت انسداد خارج کند تا افراد با ابزارهایی نظیر چرخ و ماشین سبک، کالا جابه‌جا کنند.

این کارشناس همچنین حذف عوارض سنگین وضع‌شده برای واردات را هم گام دیگر کوتاه‌مدت دولت معرفی می‌کند. او اضافه می‌کند: در بلندمدت دولت باید به صورت جدی برای سرحدات کشور و کل مرزهای ایران فکر اساسی کند؛ زیرا همین مشکلات را در مرزهای شرقی هم داریم. اگر دولت برنامه‌هایی برای مناطق مرزی داشته باشد، این مناطق خالی از سکنه می‌شود. دولت باید در گام بعدی برای مرزها برنامه جامع میان‌مدت ضربتی تعریف کند. با توجه به حوادث بانه و مریوان دولت در منطقه غربی باید یک برنامه جامع پنج‌ساله تدوین کند و در راستای کاهش فاصله توسعه این مناطق با دیگر مناطق کشور حرکت کند.

هوشمند اعلام می‌کند: دولت می‌تواند با شناسایی پتانسیل‌های غرب کشور برای این مناطق برنامه‌ریزی کند. در غرب ایران از منظر تورسم، کشاورزی و دامداری و صنایع آب ظرفیت درخورتوجهی وجود دارد. امیدوارم این مهم در دستور کار دولت قرار گیرد. اگر غیر این باشد، ناکارآمدی نظام بوروکراتیک کشور که به شکل نارضایتی مردم بروز پیدا کرده است، بیشتر تبعات خود را نشان خواهد داد. ضروری است دولت به شکل جدی، کارشناسی و تخصصی و البته با دغدغه ملی به فکر حل‌وفصل مشکل مردم مرزنشین باشد.

خبر

اجازه خروج ارز از کشور داده نخواهد شد

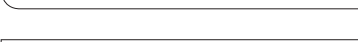
● وزیر امور اقتصادی و دارایی با اشاره به اینکه اجازه نخواهیم داد ارز از کشور خارج شود، گفت: به‌گونه‌ای سیاست‌گذاری خواهیم کرد که واحدهای تولیدی ارز را به کشور وارد کنند. به گزارش پژوهشکده پولی و بانکی، مسعود کرباسیان افزود: برخی معتقد بودند این نرخ باید شناور باشد و کف قیمتی دیده می‌شد تا پس از آن شناوربودن در انجام شود. وی با تأکید بر اینکه سامانه ارزی بحثی قطعی است، ادامه داد: بخش‌نامه ارزی گویاست و در حوزه صادرات تمامی مسائل دیده شده است. وی ادامه داد: بانک مرکزی ۳۶ نوع نیاز در پیوند با ارز احضا کرده است که در گروه‌های کاری موردتوجه قرار می‌گیرند.

عرضه کالاهای اساسی در ماه مبارک رمضان با قیمت گذشته

● **مهر:** مدیرعامل شرکت پشتیبانی امور دام گفت: قیمت کالاهای اساسی به ویژه گوشت قرمز وارداتی با وجود تک‌نرخ‌ی شدن ارز، افزایش نخواهد داشت. به گزارش مهر، حمید وراثتی با اشاره به اینکه تاکنون گوشت قرمز را از مبادله‌ای سه‌هزار و ۸۰۰ تومان وارد می‌شد، افزود: با وجود افزایش نرخ ارز و تعیین قیمت چهارهزار و ۲۰۰ تومان، گوشت وارداتی با همان قیمت هر کیلو ۲۳ هزار تومان عرضه می‌شود و تغییر قیمت نخواهد داشت.

شرط معافیت مالیاتی فعالان مناطق آزاد اعلام شد

● **مهر:** سیدکامل تقوی‌نژاد، رئیس کل سازمان امور مالیاتی با اشاره به تکمیل نظام اطلاعات مالیاتی، از صدور وصول مالیات فعالان اقتصادی مناطق آزاد خبر داد و گفت: این فعالان با ارائه اظهارنامه از معافیت مالیاتی برخوردار می‌شوند.

خبر ویژه

با عقد قرارداد گروه شرکت‌های اشترومن و شرکت دانش بنیان کوشاف پارس

تولید ایمپلنت دندانی ملی

● گروه شرکت‌های اشترومن، بزرگ‌ترین تولیدکننده ایمپلنت‌های دندانی در جهان و شرکت کوشاف پارس، در تاریخ ۲۹ فروردین ۱۳۹۷همزمان با نگره سالیانه دندانبزرشکی ایران، یک قرارداد همکاری مشترک در راستای تولید ایمپلنت دندانی با طراحی و برند ایرانی امضا کردند.
پیشرفت صنعت دندانبزرشکی ایران در سال‌های گذشته چشمگیر بوده است، روش درمانی ایمپلنت دندانی به‌عنوان جایگزین برای ریشه دندان طبیعی از دست رفته، روشی قابل اطمینان و با نتایج اثبات‌شده است که در سال‌های اخیر اقبال عمومی نسبت به این روش درمانی با توسعه چشم‌گیری مواجه بوده است. شرکت مهندسی و تولیدی کوشاف پارس تولیدکننده تجهیزات دندانبزرشکی، تنها شرکت دانش‌بنیان این حوزه صنعتی بوده که صادرات به بیش از ۲۵ کشور را در سابقه ۲۰ساله خود محفوظ دارد. این شرکت طرح تولید «ایمپلنت دندانی» را که از اولویت‌های تولید در صنعت سلامت است، از سال ۱۳۹۳ آغاز کرد. از سوی دیگر گروه اشترومن، شرکت سونسی و شناخته‌شده در جهان، که در ۲۳ سال گذشته از طریق شرکت توزیع‌کننده داخلی، تأمین‌کننده راهکارهای ایمپلنتی در ایران بوده است، تصمیم به حضور مستقیم و سرمایه‌گذاری در ایران گرفت. این شرکت پس از افتتاح دفتر مرکزی در تهران با عنوان شرکت اشترومن خاورمیانه، به طور مستقیم با دندان پزشکان در ارتباط بوده است. این مجموعه با شناسایی هرچه بیشتر بازار بالقوه ایران و با هدف توسعه و ارتقا صنعت دندانبزرشکی با شرکت کوشافان پارس همکاری در طرح «تولید ملی یک برند ایرانی ایمپلنت دندانی» را کلید زد. این همکاری شامل سرمایه‌گذاری مستقیم، انتقال تکنولوژی، آموزش و پشتیبانی علمی و فنی است. به همین منظور روز چهارشنبه مورخ ۲۹ فروردین در محل نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران مقارن با نگره سالیانه دندانبزرشکی ایران، مراسم عقد قرارداد بین دو شرکت با حضور مسئولان عالی‌رتبه از معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، اتاق بازرگانی ایران–سونسی، سازمان توسعه تجارت در تهران برگزار شد. به دلیل برخورداری این طرح از سطح بالای تکنولوژی که مستلزم به‌کارگیری نیروهای متخصص دانشگاهی بوده، شاهد آفرآرژانی تخصصی برای فارغ‌التحصیلان خنیه آماده به کار خواهیم بود. با تولید با کیفیت ایمپلنت دندانی مطابق با استانداردهای جهانی که تحت نظارت کمیانی صاحب تکنولوژی صورت می‌پذیرد، می‌توان علاوه بر پوشش حداکثری بازار کشور و فراهم‌آوردن امکان دسترسی اقشار مختلف جامعه به محصول با کیفیت و با هزینه کمتر و اطمینان از پشتیبانی پس از فروش، خط صادرات قابل توجه این محصول را جهت تقویت پایه‌های اقتصاد مقاومتی و دانش‌بنیان کشور راه‌اندازی کرد و موجبات ارتقا سطح علمی و فناوری حوزه تجهیزات پزشکی و هم‌چنین سطح بهداشت دهان و دندان فراهم آورد.